

Sygn. akt V CSK 525/14

POSTANOWIENIE

Dnia 26 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z powództwa B. M.
przeciwko Skarbowi Państwa - Prezesowi Sądu Okręgowego w G.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 marca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Okręgowego w K.
z dnia 7 maja 2014 r., sygn. akt IV Ca [...], IV Cz [...]

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,
- 2) zasądza od skarżącego na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa 1800 (jeden tysiąc osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego,
- 3) przyznaje adw. A.M. ze Skarbu Państwa (kasa Sądu Okręgowego w K.) kwotę 1800 (jeden tysiąc osiemset) złotych, powiększoną o należną stawkę podatku od towarów i usług, tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną powoda B. M. od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 7 maja 2014 r. Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek umożliwiających realizację publicznoprawnych funkcji skargi kasacyjnej. Tylko na tych przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Dopuszczenie i rozpoznanie skargi kasacyjnej ustrojowo i procesowo jest uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne. Nie w każdej zatem sprawie, nawet w takiej, w której rozstrzygnięcie oparte jest na błędnej subsumpcji czy wadliwej wykładni prawa, skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania. Podkreślenia wymaga, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie jest jego rolą korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący oparł na przesłankach uregulowanych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. Przesłanki te nie zostały spełnione.

Powołanie się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), a więc zagadnienia, które wiąże się z określonym przepisem prawnym i którego wyjaśnienie ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, ale także dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw, wymaga jego precyzyjnego sformułowania i wskazania argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen (zob. m. in.: postanowienie SN z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11).

Chodzi przy tym o zagadnienie nowe, którego wyjaśnienie przyczyni się do rozwoju jurysprudencji. Zdaniem skarżącego, w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne ujęte w dwóch pytaniach, sprowadzające się do oceny przyczyn przeprowadzenia z urzędu dowodu z przesłuchania powoda, w szczególności, gdy udowodnienie okoliczności podnoszonych w pozwie może nastąpić jedynie poprzez przesłuchanie powoda, oraz gdy przedmiotem dowodzenia są okoliczności związane z naruszeniem jego dóbr osobistych i wynikającym z tego bólem i cierpieniem.

Przedstawiony problem prawny nie został jednak poparty argumentacją, która wskazywałaby na możliwość wystąpienia jego rozbieżnych ocen, co mogłoby wskazywać na istnienie poważnych wątpliwości. Należy wskazać, że doczekał się on wypowiedzi w orzecznictwie (zob. m. in.: wyrok SN z dnia 14 lutego 2013 r., sygn. akt II CSK 295/12, niepubl., wyrok SN z dnia 14 grudnia 2012 r., sygn. akt I CSK 248/12, niepubl., wyrok SN z dnia 9 listopada 2012 r., sygn. akt IV CSK 303/12, niepubl., wyrok SN z dnia 27 kwietnia 2012 r., sygn. akt V CSK 202/11, niepubl., wyrok SN z dnia 26 lipca 2011 r., sygn. akt I UK 29/11, niepubl., wyrok SN z dnia 5 czerwca 2009 r., sygn. akt I PK 19/09, niepubl.). Ponadto, z uwagi na brak bezprawności działania pozwanego, rozstrzygnięcie wątpliwości skarżącego nie miałoby wpływu na wynik niniejszej sprawy (por.: postanowienie SN z dnia 21 maja 2013 r., sygn. akt IV CSK 53/13, niepubl., postanowienie SN z dnia 31 stycznia 2013 r., sygn. akt II CSK 479/12, niepubl., postanowienie SN z dnia 18 września 2012 r., sygn. akt II CSK 180/12, niepubl.).

Wobec powyższego, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji. O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c.